TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas – Saugomų kilmės vietos nuorodų (SKVN) apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 – 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir b bei c punktai – Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 – 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir b bei c punktai – Taikymo sritis – Naudojimasis SKVN reputacija – SKVN netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas – Melaginga ar klaidinanti nuoroda – SKVN „Champagne“, naudojama maisto produkto pavadinime – Pavadinimas „Champagner Sorbet“ – Maisto produktas, kurio sudėtyje yra šampano – Sudedamoji dalis, suteikianti maisto produktui pagrindinę savybę“

Byloje C-393/16

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2016 m. birželio 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. liepos 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

prieš

Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, atstovaujamą *Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH*, buvusios *Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd*,

dalyvaujant

Galana NV,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Rosas, C. Toader, A. Prechal ir E. Jarašiūnas (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. gegužės 18 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, atstovaujamo advokatės C. Onken,

* Proceso kalba: vokiečių.

– *Galana NV*, atstovaujamos advokatų H. Hartwig ir A. von Mühlendahl,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas, S. Horrenberger ir E. de Moustier,

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir A. Gameiro,

– Europos Komisijos, atstovaujamos B. Eggers, I. Galindo Martín ir I. Naglis,

susipažinęs su 2017 m. liepos 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009 (OL L 154, 2009, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1234/2007), 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio ir b bei c punktų, taip pat 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013, p. 671), 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio ir b bei c punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Comité interprofessionnel du Vin de Champagne* (toliau – CIVC) ir *Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG*, buvusios *Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd* (toliau – *Aldi*), ginčą dėl saugomos kilmės vietos nuorodos (SKVN) „Champagne“ naudojimo vieno šaldyto produkto, kurį platina *Aldi*, pavadinime.

Teisinis pagrindas

Reglamentai Nr. 1234/2007 ir 1308/2013

3 Savo prašyme priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas nurodo ir Reglamentą Nr. 1234/2007, kuris galiojo tuomet, kai klostėsi pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybės, ir Reglamentą Nr. 1308/2013, kuris pakeitė pirmąjį reglamentą nuo 2014 m. sausio 1 d., ir pažymi, kad pastarojo išaiškinimas jam reikalingas, nes reikalavimas nutraukti SKVN „Champagne“ naudojimą (tai yra pagrindinės bylos dalykas) susijęs su ateitimi, todėl jam reikės priimti sprendimą dėl šio reikalavimo ir kiek tai susiję su nuostatomis, taikytinomis tuo metu, kai jis priims sprendimą.

4 Reglamento Nr. 1234/2007 118b straipsnio „Apibrėžtys“ 1 dalyje buvo numatyta:

„Šiame poskirsnyje naudojamos šios apibrėžtys:

a) „kilmės vietos nuoroda“ – regiono, konkrečios vietovės arba, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti 118a straipsnio 1 dalyje nurodytą produktą, atitinkantį šiuos reikalavimus:
   i) jo kokybę ir savybes iš esmės arba išimtinai lėmė tam tikra geografinė aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais;
   ii) vynuogės, iš kurių pagaminti tokie produktai, yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;
   iii) jis gaminamas toje geografinėje vietovėje; ir
   iv) jis pagamintas iš *Vitis vinifera* vynmedžių veislės vynuogių;

<…>“

5 Šio reglamento 118k straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Bendriniais tapę pavadinimai nesaugomi kaip kilmės vietos ar geografinė nuoroda.

<…>“

6 Minėto reglamento 118m straipsnyje „Saugojimas“ buvo nurodyta:

„1. Vyną parduodantis ūkio subjektas gali naudoti [SKVN] ar saugomą geografinę nuorodą, jei toks vynas buvo pagamintas laikantis atitinkamos produkto specifikacijos.

2. [SKVN] ar saugomos geografinės nuorodos ir vynai, kuriems pavadinti naudojami tokie saugomi pavadinimai laikantis produkto specifikacijos, saugomi užtikrinant, kad:

a) saugomas pavadinimas nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nebūtų naudojamas komerciškai:
   i) panašiems produktams, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos; arba
   ii) jeigu taip naudojant išnaudojama kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos reputacija;

b) būtų išvengta netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio atkūrimo, net jeigu yra nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo įrašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar kiti panašūs žodžiai;

c) ant vidinės ar išorinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su atitinkamu vyno produktu susijusiuose dokumentuose nebūtų pateikiama kokia nors kita melaginga ar klaidinanti nuoroda į produkto kilmės vietą, kilmę, pobūdį ar esmines produkto ypatybes ir kad produktai nebūtų pakuojami į tokią tarą, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;

d) nebūtų taikoma jokia kita praktika, dėl kurios vartotojai galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją produkto kilmę.

3. [SKVN] ar saugomos geografinės nuorodos negali tapti bendriniais pavadinimais Bendrijoje, kaip tai nurodyta 118k straipsnio 1 dalyje.

4. Valstybės narės imasi reikalingų veiksmų siekdamos sustabdyti neteisėtą [SKVN] ar saugomos geografinės nuorodos naudojimą, kaip tai nurodyta 2 dalyje.“

7 Reglamento Nr. 1308/2013 92 ir 97 konstatuojamosios dalys iš esmės atkartoja 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo, iš dalies keičiančio [r]eglamentus (EB) Nr. 1493/1999, (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 3/2008 ir panaikinančio [r]eglamentus (EEB) Nr. 2392/86 bei (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 148, 2008, p. 1), 27 ir 32 konstatuojamųjų dalių turinį; pastarojo reglamento nuostatos, susijusios su SKVN ir saugomų geografinių nuorodų (toliau – SGN) apsauga, į Reglamentą Nr. 1234/2007 buvo įtrauktos Reglamentu Nr. 491/2009. Šiose konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(92) Sąjungoje vartojama rūšinių vynų sąvoka pagrįsta, *inter alia*, specifinėmis savybėmis, priskiriamomis vyno geografinei kilmei. Tokie vynai vartotojams nurodomi [SKVN] ir [SGN]. Kad būtų galima parengti skaidresnę ir išsamesnę sistemą teiginiui apie atitinkamų produktų kokybę pagrįsti, reikėtų nustatyti tvarką, pagal kurią kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos paraiškos būtų nagrinėjamos pagal metodiką, atitinkančią Sąjungos horizontaliąją

kokybės politiką, taikomą maisto produktams, išskyrus vyną ir spiritinius gėrimus, išdėstytą [2012 m. lapkričio 21 d.] Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1151/2012 [dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1)];

<…>

(97) registruotos kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos turėtų būti saugomos, kad nebūtų naudojamasi reikalavimus atitinkančių produktų geru vardu. Siekiant skatinti sąžiningą konkurenciją ir neklaidinti vartotojų, tokią apsaugą taip pat turėtų būti galima suteikti tiems produktams ir paslaugoms, kuriems šis reglamentas netaikomas, įskaitant Sutarčių I priede nenurodytus produktus ir paslaugas.“

8 Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 1 dalis ir 103 straipsnis suformuluoti vartojant terminus, analogiškus vartojamiems Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 1 dalyje ir 118m straipsnyje.

Kitos Sąjungos teisės nuostatos

9 Tuo metu, kai klostėsi pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybės, galiojusios 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 75) 3 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Remiantis 4–17 straipsniais ir juose pateiktomis išimtimis, ženklinant maisto produktus būtina nurodyti šią pagrindinę informaciją:

1) pavadinimas [pavadinimą], kuriuo produktas parduodamas;

2) komponentų sąrašą;

3) tam tikrų 7 straipsnyje apibūdintų komponentų arba komponentų grupių kiekį;

<…>“

10 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Pavadinimas, kuriuo maisto produktas yra parduodamas – tai jam taikytinose Bendrijos nuostatose numatytas jo pavadinimas.

a) Jei Bendrijos nuostatų nėra, produktas parduodamas pavadinimu, kurį numato valstybės narės, kurioje jis parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, įstatymai ir kiti teisės aktai.

Jei ir šiuose dokumentuose tokio pavadinimo nėra, parduodant produktą vartojamas įprastinis jo pavadinimas, paplitęs valstybėje narėje, kur šis produktas yra parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, arba maisto produkto, prireikus ir jo vartojimo, aprašas, kuris turi būti pakankamai aiškus, kad pirkėjas suvoktų tikrąją jo prigimtį ir kuris leistų atskirti jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas.

<…>“

11 Minėtos direktyvos 6 straipsnio 5 dalis buvo suformuluota taip:

„Į komponentų sąrašą įtraukiami visi maisto produkto komponentai pagal svorį mažėjančia tvarka, registruotą tada, kai jie buvo naudojami gamybai. Sąrašui duodamas tinkamas pavadinimas, kuriame turi būti žodis „komponentai“.

<…>“

12 Tos pačios direktyvos 7 straipsnio 1 ir 5 dalyse buvo numatyta:

„1. Gaminant arba ruošiant maisto produktą naudojamo komponento arba komponentų grupės kiekis nurodomas remiantis šio straipsnio nuostatomis.

<…>

5. Šio straipsnio 1 dalyje minėta nuoroda apie parduodamo produkto komponentus arba komponentų grupę pateikiama parduodamo produkto pavadinime, šalia pavadinimo arba komponentų sąraše.“

13 Nuo 2014 m. gruodžio 13 d. Direktyva 2000/13 buvo pakeista 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18), kurio 9 straipsnyje „Privalomų duomenų sąrašas“ numatyta:

„1. Laikantis 10–35 straipsnių ir taikant šiame skyriuje nustatytas išimtis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:

a) maisto produkto pavadinimą;

b) sudedamųjų dalių sąrašą;

<…>“

14 Šio reglamento 17 straipsnyje „Maisto produkto pavadinimas“ nurodyta:

„1. Maisto produkto pavadinimas turi būti jo teisinis pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevartojamas, – aprašomasis maisto produkto pavadinimas.

<…>“

15 Minėto reglamento 18 straipsnyje „Sudedamųjų dalių sąrašas“ nustatyta:

„1. Prieš sudedamųjų dalių sąrašą rašoma antraštė arba tinkamas pavadinimas, sudaryti iš žodžių „sudedamosios dalys“ arba kuriame yra žodžiai „sudedamosios dalys“. Į sąrašą įtraukiamos visos maisto produkto sudedamosios dalys pagal svorį mažėjančia tvarka, nustatytą tada, kai jos buvo naudojamos maisto produktui gaminti.

2. Laikantis 17 straipsnyje ir VI priede nustatytų taisyklių prireikus nurodomi specifiniai sudedamųjų dalių pavadinimai.

<…>“

16 To paties reglamento 22 straipsnyje „Sudedamųjų dalių kiekio nurodymas“ nurodyta:

„1. Atskiros sudedamosios dalies arba tam tikros kategorijos sudedamųjų dalių, naudotų maisto produktui gaminti ar ruošti, kiekis nurodomas, kai sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija:

a) nurodyta maisto produkto pavadinime arba paprastai vartotojams asocijuojasi su tuo maisto produktu;

b) ženklinant išskiriama žodžiais, piešiniais ar grafiniais ženklais; arba

c) labiausiai atspindi maisto produkto savybes ir leidžia jį atskirti nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos.

<…>“

17 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008, p. 16) 10 straipsnyje „Specialios prekinių pavadinimų ir geografinių nuorodų naudojimo taisyklės“ nustatyta:

„1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/13/EB taikymui, II priedo 1–46 kategorijose nurodytą sąvoką ar III priede registruotą geografinę nuorodą naudoti sudėtinėje sąvokoje ar pateikiant maisto produktą daryti užuominą į vieną iš jų yra draudžiama, išskyrus atvejus, kai alkoholis kildinamas vien tik iš nurodyto (-ų) spiritinio (-ių) gėrimo (-ų).

<…>“

18 Pagal šio reglamento 16 straipsnio a punktą šio reglamento III priede registruotos geografinės nuorodos saugojamos vartojant terminus, analogiškus vartojamiems Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkte ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkte.

19 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1) 32 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„siekiant užtikrinti aukšto lygio apsaugą ir suderinti šią apsaugą su ta, kuri taikoma vyno sektoriui, kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos sritis turėtų būti išplėsta taip, kad apimtų registruotų prekių bei paslaugų pavadinimų netinkamą naudojimą, imitavimą ir mėgdžiojimą. Kai maisto produktuose kaip sudedamosios dalys naudojami [SKVN] ar [SGN] žymimi produktai, reikėtų atsižvelgti į Komisijos komunikatą „Maisto produktų, kuriuose kaip sudedamosios dalys naudojami saugoma kilmės vietos nuoroda (SKVN) ir saugoma geografine nuoroda (SGN) žymimi produktai, ženklinimo etiketėmis gairės“.“

20 Šio reglamento 13 straipsnyje „Apsauga“ numatyta:

„1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais neregistruotiems produktams, jeigu tie produktai yra panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu naudojant tą pavadinimą naudojamasi saugomo pavadinimo reputacija, įskaitant atvejus, kai tie produktai naudojami kaip sudedamosios dalys;

<…>“

21 Maisto produktų, kuriuose kaip sudedamosios dalys naudojami saugoma kilmės vietos nuoroda (SKVN) ir saugoma geografine nuoroda (SGN) žymimi produktai, ženklinimo etiketėmis gairėse (OL C 341, 2010, p. 3, toliau – gairės) nurodyta:

„2.1 Įregistruoto pavadinimo naudojimo rekomendacijos

1. Komisijos nuomone, kaip SKVN ar SGN įregistruotas pavadinimas galėtų būti teisėtai nurodytas maisto produkto sudedamųjų dalių sąraše.
2. Be to, Komisija mano, kad kaip SKVN ar SGN įregistruotas pavadinimas galėtų būti minimas parduodamo maisto produkto, kurio sudėtyje yra produktų, kurių pavadinimas įregistruotas, pavadinime ar greta jo, taip pat to maisto produkto etiketėje, jį pristatant ir reklamuojant, jei laikomasi tokių sąlygų:

– reikėtų, kad minėto maisto produkto sudėtyje nebūtų jokios kitos „panašios sudedamosios dalies“; kitaip tariant, jokios kitos sudedamosios dalies, kuria visiškai ar iš dalies būtų galima pakeisti sudedamąją dalį, kuriai taikoma SKVN ar SGN. Kaip vienas iš daugelio „panašios sudedamosios dalies“ pavyzdžių, Komisijos nuomone, galėtų būti į „Roquefort“ panašus pelėsinis sūris (vadinamas „mėlynasis sūris“).

– Be to, tokios sudedamosios dalies turi būti panaudota pakankamai, kad dėl jos atitinkamas maisto produktas įg[y]tų pagrindinę savybę. Tačiau Komisija negali pasiūlyti visuotinai taikomo mažiausio procentinio kiekio, nes yra daug labai skirtingų galimų atvejų. Pavyzdys: jei maisto produkto sudėtyje yra nedaug prieskonių, kuriems taikoma SKVN ar SGN, to galbūt pakanka, kad tas maisto produktas įg[y]tų pagrindinę savybę. Tačiau jei maisto produkto sudėtyje yra nedaug mėsos, kuriai taikoma SKVN ar SGN, to *a priori* gali nepakakti, kad tas maisto produktas įg[y]tų pagrindinę savybę.

– Galiausiai pageidautina, kad parduodamo maisto produkto pavadinime ar iškart šalia jo arba tiesiogiai susijusiame su sudedamosiomis dalimis sąraše būtų nurodytas SKVN ar SGN nuoroda žymimos sudedamosios dalies procentinis dydis.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

22 Nuo 2012 m. pabaigos bendrovė *Aldi*, kuri platina, be kita ko, maisto produktus, pasiūlė prekyboje *Galana NV*, kuri yra pagrindinėje byloje *Aldi* pusėje įstojusi į bylą šalis, pagaminto šaldyto produkto; šis produktas buvo platinamas naudojant pavadinimą „Champagner Sorbet“, o tarp jo sudėtinių dalių buvo ir 12 % šampano.

23 Manydama, kad šio produkto platinimas naudojant šį pavadinimą reiškia SKVN „Champagner“ pažeidimą, CIVC, šampano gamintojų asociacija, kreipėsi į *Landgericht München I* (Miuncheno I apygardos teismas, Vokietija), prašydama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnį įpareigoti *Aldi* nutraukti minėto pavadinimo naudojimą prekyboje šaldytais produktais. To teismo, kuris patenkino tą reikalavimą, sprendimas apeliacinėje instancijoje buvo pakeistas *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) sprendimu – pastarasis teismas jį atmetė.

24 Apeliacinės instancijos teismas, be kita ko, nusprendė, kad neįvykdytos sąlygos ieškiniui pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir b bei c punktus pareikšti, nes nagrinėjamu atveju neįvykdyta nesąžiningo SKVN naudojimo sąlyga, kad *Aldi* turi teisėtą interesą naudoti pavadinimą „Champagner Sorbet“, norėdama žymėti visuomenei šiuo pavadinimu žinomą produktą, kurio pagrindinę sudedamąją dalį sudaro šampanas, ir kad nėra klaidinančios nuorodos.

25 Tuomet CIVC pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija); tas teismas pirmiausia nurodo, kad linksta manyti, jog tai, kad *Aldi* naudoja pavadinimą „Champagner Sorbet“, patenka į Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio taikymo sritį, nes *Aldi* šį pavadinimą naudoja šaldytam desertui, taigi produktui, neatitinkančiam vynų, kuriems taikoma SKVN „Champagne“, specifikacijos, ir kad *Aldi* šią SKVN naudoja komerciniais tikslais.

26 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad dėl pavadinimo „Champagner Sorbet“ *Aldi* platinamas produktas gali pasinaudoti SKVN „Champagne“ reputacija. Vis dėlto jam kyla klausimas, ar SKVN naudojimas yra naudojimasis šios SKVN reputacija, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas, jei maisto produkto pavadinimas atitinka atitinkamos visuomenės praktiką šiam maisto produktui žymėti ir sudedamosios dalies buvo įdėta toks kiekis, kurio pakanka suteikti maisto produktui pagrindinę savybę. Tas teismas, kaip ir apeliacinės instancijos teismas, mano, kad dėl teisėto intereso naudoti SKVN buvimo nėra naudojimosi šios SKVN reputacija.

27 Trečia, manydamas, kad CIVC ieškinys galėtų būti grindžiamas Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktu ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar SKVN naudojimas tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, yra netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas. Šiuo klausimu jis mano, kad pagal šias nuostatas reikia, kad ginčijamas SKVN naudojimas būtų neteisėtas, taigi, kad teisėtu interesu pateisinamiems naudojimo veiksmams nebūtų taikomi šiose nuostatose nustatyti draudimai.

28 Ketvirta, kadangi CIVC tvirtino, kad *Aldi* pavadinimą „Champagner Sorbet“ naudoja klaidinančiai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar šių nuostatų taikymo sritis apima tik klaidinančias nuorodas, kurios atitinkamai visuomenei gali sukurti klaidingą įspūdį dėl produkto geografinės kilmės, ar ir klaidinančias nuorodas į pagrindines šio produkto savybes.

29 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį reikia aiškinti taip, kad jie taikomi ir tuomet, kai [SKVN] naudojama kaip produkto specifikacijų neatitinkančio maisto produkto, į kurį buvo įdėta šias specifikacijas atitinkančios sudedamosios dalies, pavadinimo dalis?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju, kai [SKVN] naudojama kaip produkto specifikacijų neatitinkančio maisto produkto, į kurį buvo įdėta produkto specifikacijas atitinkančios sudedamosios dalies, pavadinimo dalis, naudojamasi kilmės vietos nuorodos reputacija, jeigu maisto produkto pavadinimas atitinka įprastą produktų žymėjimo praktiką atitinkamoje visuomenėje, o įdėtos sudedamosios dalies kiekis yra pakankamas tam, kad suteiktų produktui pagrindinę savybę?

3. Ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad [SKVN] naudojimas antrajame prejudiciniame klausime nurodytomis sąlygomis yra netinkamas naudojimas, imitavimas arba įvaizdžio atkūrimas?

4. Ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad jie taikomi tik melagingoms ar klaidinančioms nuorodoms, atitinkamoje visuomenėje galinčioms sukelti klaidingą įspūdį apie geografinę produkto kilmę?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

30 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, kurių turinys analogiškas, reikia aiškinti taip, kad jie taikomi tuomet, kai SKVN, kaip antai „Champagne“, naudojama kaip dalis pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas – „Champagner Sorbet“, neatitinkantis su šia SKVN susijusių specifikacijų, tačiau kuriame yra šias specifikacijas atitinkančios sudedamosios dalies?

31 Viena vertus, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkte ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkte numatytos apsaugos taikymo sritis yra ypač plati, nes šios nuostatos taikomos bet kokiam tiesioginiam ar netiesioginiam SKVN ar SGN naudojimui komerciniais tikslais ir saugo jas nuo tokio naudojimo ir panašiems produktams, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos, ir nepanašiems produktams, jeigu taip naudojant išnaudojama tokios SKVN ar SGN reputacija. Šios apsaugos apimtis atitinka Reglamento Nr. 1308/2013 97 konstatuojamojoje dalyje įtvirtintą tikslą saugoti SKVN ir SGN, kad nebūtų naudojamasi reikalavimus atitinkančių produktų geru vardu.

32 Kita vertus, Reglamento Nr. 1308/2013 92 konstatuojamoji dalis patvirtina, kad su įregistruotų pavadinimų ir geografinių nuorodų apsauga susijusios Sąjungos teisės nuostatos, kurios priskiriamos prie maisto produktams taikomos Sąjungos horizontaliosios kokybės politikos, turi būti aiškinamos taip, kad jas būtų galima taikyti nuosekliai.

33 Pirma, Reglamento Nr. 1151/2012, kurio 32 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad šiuo reglamentu siekiama užtikrinti aukšto lygio apsaugą ir suderinti šią apsaugą su ta, kuri taikoma vyno sektoriui, 13 straipsnio 1 dalies a punkte pagal šį reglamentą įregistruotiems pavadinimams numatyta apsauga, analogiška numatytajai Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkte ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkte, ir aiškiai pabrėžiama, kad tokia apsauga taikoma ir produktams, naudojamiems kaip sudedamosios dalys.

34 Antra, dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto, kurio tekstas ir tikslas yra analogiški Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto tekstui ir paskirčiai, aiškinimo Teisingumo Teismas 2011 m. liepos 14 d. Sprendime *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 55 punktas) jau yra nusprendęs, kad prekių ženklo, kuriame yra geografinė nuoroda arba šią nuorodą atitinkantis terminas ir jos vertimas, naudojimas spiritiniams gėrimams, kurie neatitinka tam tikrų specifikacijų, yra tiesioginis šios geografinės nuorodos naudojimas komerciniais tikslais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą.

35 Atsižvelgiant į šias aplinkybes manytina, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis taikomi komerciniam SKVN, kaip antai „Champagne“, naudojimui sudarant dalį pavadinimo maisto produkto – „Champagner Sorbet“, kuriame yra šios SKVN specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies.

36 Taigi į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis aiškintini taip, kad jie taikomi tuomet, kai SKVN, kaip antai „Champagne“, naudojama kaip dalis pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas – „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies.

Dėl antrojo klausimo

37 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį reikia aiškinti taip, kad SKVN naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, yra naudojimasis SKVN reputacija, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jeigu maisto produkto pavadinimas atitinka įprastą produktų žymėjimo praktiką atitinkamoje visuomenėje, o įdėtos sudedamosios dalies kiekis yra pakankamas tam, kad suteiktų šiam produktui pagrindinę savybę.

38 Kaip Teisingumo Teismas priminė 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693) 82 punkte dėl SKVN ir SGN apsaugos, Reglamentas Nr. 1234/2007 yra bendrosios žemės ūkio politikos priemonė, kuria iš esmės siekiama vartotojams užtikrinti, kad pagal šį reglamentą įregistruota geografine nuoroda pažymėti žemės ūkio produktai dėl savo kilmės iš konkrečios geografinės srities turėtų tam tikras specifines savybes ir atitinkamai suteiktų kokybės garantiją, susijusią su jų geografine kilme, siekiant sudaryti galimybę žemės ūkio subjektams, įdėjusiems realių pastangų gerinti kokybę, už tai gauti didesnes pajamas ir užkirsti kelią tretiesiems asmenims neteisėtai gauti naudos iš šių produktų turimos reputacijos, įgytos dėl jų kokybės.

39 Be to, dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a–d punktų Teisingumo Teismas 2011 m. liepos 14 d. Sprendimo *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484) 46 punkte nusprendė, kad šioje nuostatoje nurodyta įvairių atvejų, kai parduodant produktą pateikiamos tiesioginės ar netiesioginės geografinės nuorodos gali suklaidinti vartotoją ar bent jau padėti susikurti asociacijas dėl produkto kilmės; arba kai ūkio subjektas gali nepagrįstai turėti naudos iš atitinkamos geografinės nuorodos reputacijos.

40 Iš to matyti, kad naudojimasis SKVN reputacija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, suponuoja šios SKVN naudojimą, siekiant nepagrįstai turėti naudos iš jos reputacijos.

41 Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nagrinėjamu atveju naudojant pavadinimą „Champagner Sorbet“ šerbetui, kurio sudėtyje yra šampano, žymėti šis produktas gali naudotis SKVN „Champagne“ reputacija, kuri susijusi su kokybės ir prestižo įvaizdžiu, ir dėl to turėti naudos iš šios reputacijos. Todėl siekiant nustatyti, ar tokiu naudojimusi pažeidžiama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį suteikiama apsauga, reikia išnagrinėti, ar toks naudojimas yra veiksmas, kuriuo siekiama nepagrįstai turėti naudos iš šios SKVN reputacijos.

42 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad pagal klostantis pagrindinės bylos aplinkybėms galiojusios Direktyvos 2000/13 3 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 1 dalį ir, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagal Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies a punktą ir 17 straipsnio 1 dalį nė vienu atveju nėra nustatyta, kad SKVN turi figūruoti maisto produkto, neatitinkančio šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios

dalies, pavadinime, jeigu tokio pavadinimo naudojimas prieštarauja Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio suteikiamai apsaugai.

43 Be to, griežtas su maisto produktų pavadinimais susijusių nuostatų, įtvirtintų Direktyvoje 2000/13 ir Reglamente Nr. 1169/2011, taip pat šiuose teisės aktuose esančių su sudedamosiomis dalimis susijusių nuostatų, būtent Direktyvos 2000/13 6 straipsnio 5 dalies ir 7 straipsnio 1 ir 5 dalių, taip pat Reglamento Nr. 1169/2011 18 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 22 straipsnio 1 dalies, laikymasis negali atmesti galimybės, kad egzistuoja nepagrįstas naudojimasis SKVN reputacija.

44 Taip pat, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagal Reglamento Nr. 110/2008 10 straipsnio 1 dalį naudoti įregistruotą geografinę nuorodą sudėtinėje sąvokoje yra draudžiama, išskyrus atvejus, kai alkoholis kildinamas vien iš atitinkamo spiritinio gėrimo.

45 Galiausiai gairių, į kurias pagal Reglamento Nr. 1151/2012 32 konstatuojamąją dalį reikia atsižvelgti, kai SKVN ar SGN žymimi produktai naudojami kaip sudedamosios dalys, 2.1.2 punkte nurodyta, kad kaip SKVN įregistruotas pavadinimas gali būti minimas parduodamo maisto produkto, kurio sudėtyje yra produktų, kurių pavadinimas įregistruotas, pavadinime, jei laikomasi trijų gairėse nustatytų sąlygų. Kadangi šiuo reglamentu, kaip pažymėta šio sprendimo 33 punkte, siekiama užtikrinti aukšto lygio apsaugą ir suderinti šią apsaugą su ta, kuri taikoma vyno sektoriui, šios gairės taip pat svarbios aiškinant Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį.

46 Darytina išvada, kad SKVN naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, savaime negali būti laikomas nepagrįstumo požymį turinčiu veiksmu, taigi veiksmu, nuo kurio SKVN pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį yra saugomos bet kuriuo atveju. Todėl nacionaliniai teismai, atsižvelgdami į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, turi įvertinti, ar tokiu naudojimu siekiama nepagrįstai turėti naudos iš SKVN reputacijos.

47 Tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas pavadinimas atitinka atitinkamos visuomenės praktiką tam tikram maisto produktui žymėti, negali būti aplinkybė, į kurią turi būti atsižvelgta.

48 Kadangi įregistruotų pavadinimų ir geografinių nuorodų apsaugos tikslas, kaip priminta šio sprendimo 38 punkte, yra užtikrinti vartotojams, kad tokia nuoroda pažymėti produktai dėl savo kilmės iš konkrečios geografinės srities turėtų tam tikrų specifinių savybių ir suteiktų kokybės garantiją, susijusią su jų geografine kilme, šis tikslas nebūtų pasiektas, jeigu SKVN galėtų būti ar tapti bendriniu pavadinimu. Pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 1 dalį bendriniu tapęs pavadinimas nesaugomas kaip SKVN. Be to, Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad SKVN negali tapti bendriniais pavadinimais Sąjungoje. Manymas, jog tai, kad maisto produkto pavadinimą, kaip antai „Champagner Sorbet“, atitinkama visuomenė bendrai naudoja šiam maisto produktui žymėti, gali turėti įtakos SKVN naudojimo kaip šio pavadinimo dalies nepagrįstumo vertinimui, reikštų pripažinimą, kad šią SKVN galima naudoti bendrai, o taip būtų pažeidžiama šiuose reglamentuose nustatyta apsauga.

49 Dėl to, ar atliekant šį vertinimą svarbus kriterijus, kad sudedamosios dalies, kuriai taikoma SKVN, būtų įdėta toks kiekis, kurio pakanka suteikti maisto produktui pagrindinę savybę, konstatuotina, kad šis kriterijus atitinka vieną iš trijų gairių 2.1.2 punkte nurodytų sąlygų, kad kaip SKVN įregistruotas pavadinimas galėtų būti minimas parduodamo maisto produkto, kurio sudėtyje yra produktų, kuriems taikoma ši SKVN, pavadinime. Vis dėlto Komisija gairėse nurodo negalinti pasiūlyti visuotinai taikomo mažiausio procentinio kiekio, nes yra daug labai skirtingų galimų atvejų.

50 Manytina, kad naudojant SKVN kaip dalį pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, siekiama nepagrįstai turėti naudos iš šios SKVN reputacijos, jeigu ši sudedamoji dalis nesuteikia šiam produktui pagrindinės savybės.

51 Dėl to, nustatant, ar atitinkama sudedamoji dalis suteikia atitinkamam maisto produktui pagrindinę savybę, pažymėtina, kad šios sudedamosios dalies kiekis šiame maisto produkte yra svarbus, bet nepakankamas kriterijus. Jo vertinimas priklauso nuo atitinkamų produktų ir turi būti atliekamas kartu su kokybiniu vertinimu. Kaip savo išvados 76 ir 77 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, reikia ne šiame maisto produkte iš naujo atrasti sudedamosios dalies, kuriai taikoma SKVN, pagrindines savybes, o konstatuoti, kad šis maisto produktas pasižymi pagrindine savybe, susijusia su šia sudedamąja dalimi. Ši savybė dažnai yra kvapas ir skonis, kuriuos suteikia ši sudedamoji dalis.

52 Kai maisto produkto pavadinimas, kaip pagrindinėje byloje, rodo, kad produkte yra sudedamosios dalies, kuriai taikoma SKVN ir kuri turėtų nurodyti to maisto produkto skonį, šios sudedamosios dalies suteiktas skonis turi būti pagrindinė to maisto produkto savybė. Jeigu kitos sudedamosios minėto maisto produkto dalys labiau lemia jo skonį, naudojant tokį pavadinimą nepagrįstai turima naudos iš atitinkamos SKVN reputacijos. Taigi, norėdamas įsitikinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamame produkte esantis šampanas suteikia jam pagrindinę savybę, nacionalinis teismas, atsižvelgęs į jam pateiktus įrodymus, turi įvertinti, ar šio produkto skonį iš esmės lemia šampano buvimas jo sudėtyje.

53 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis aiškintini taip, kad SKVN naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, yra naudojimasis SKVN reputacija, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jeigu šio maisto produkto skonio kaip pagrindinės savybės iš esmės nelemia šios sudedamosios dalies buvimas jo sudėtyje.

Dėl trečiojo klausimo

54 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad SKVN naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, yra netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.

55 Šiuo klausimu konstatuotina, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b–d punktuose ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b–d punktuose nurodyta įvairių pažeidimų, kurių objektas gali būti SKVN, SGN ir vynai su naudojamais šiais pavadinimais ir nuo kurių šios nuostatos juos saugo.

56 Nagrinėjamu atveju iš atsakymų į pirmąjį ir antrąjį klausimus matyti, kad SKVN, kaip antai „Champagne“, naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, yra šios SKVN naudojimas komerciniais tikslais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, nuo kurio ši nuoroda

saugoma pagal šias nuostatas, jeigu tokiu naudojimu siekiama nepagrįstai turėti naudos iš šios nuorodos reputacijos, o tai yra, be kita ko, tuomet, kai sudedamoji dalis nesuteikia maisto produktui pagrindinės savybės.

57 Vis dėlto neatrodo, kad SKVN naudojimas maisto produkto pavadinime, kaip antai nagrinėjamame pagrindinėje byloje, galėtų būti netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą. Iš tiesų į nagrinėjamo maisto produkto pavadinimą įtraukiant sudedamosios dalies, kuriai taikoma SKVN, pavadinimą, ši SKVN naudojama tiesiogiai, atvirai pretenduojant į su šia nuoroda susijusias geras skonines savybes, o tai nėra nei netinkamas naudojimas, nei imitavimas, nei įvaizdžio atkūrimas.

58 Be to, dėl sąvokos „įvaizdžio atkūrimas“ primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją ši sąvoka apima tokį atvejį, kai produktui pavadinti vartojamame termine yra saugomo pavadinimo dalis, todėl vartotojas, susidūręs su šio produkto pavadinimu, gali susieti jį su preke, kuriai taikomas šis pavadinimas (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Todėl viso SKVN pavadinimo įtraukimas į maisto produkto pavadinimą siekiant nurodyti jo skonį neatitinka šio atvejo.

59 Taigi į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktas ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintini taip, kad SKVN naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios SKVN specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, nėra netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.

Dėl ketvirtojo klausimo

60 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad jie taikomi tik melagingoms ar klaidinančioms nuorodoms, galinčioms sukelti klaidingą įspūdį apie atitinkamo produkto geografinę kilmę, ar jie taikomi ir melagingoms, ir klaidinančioms nuorodoms, susijusioms su šio produkto pobūdžiu arba pagrindinėmis savybėmis.

61 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos melagingos ar klaidinančios nuorodos, esančios ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su atitinkamu vyno produktu susijusiuose dokumentuose, šios nuostatos pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, kai atitinkamas vyno produktas yra sudedamoji maisto produkto dalis, praktiškai veiksmingos gali būti tik tuomet, jei apima išorinę arba vidinę pakuotes, reklaminę medžiagą ir dokumentus, susijusius su šiuo maisto produktu.

62 Dėl šių nuostatų apimties pažymėtina, kad iš jų teksto matyti, jog SKVN, SGN ir vynai, kuriems naudojami šie saugomi pavadinimai laikantis atitinkamos specifikacijos, saugomi, pirma, nuo melagingų ar klaidinančių produkto kilmės, vietos, pobūdžio ar esminių savybių nuorodų, esančių ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su šiuo produktu susijusiuose dokumentuose, ir, antra, nuo produkto pakavimo į tokią tarą, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie jo kilmę. Taigi šios nuostatos leidžia uždrausti ir melagingas ar klaidinančias nuorodas į atitinkamo produkto geografinę kilmę, ir melagingas ar klaidinančias nuorodas, susijusias su šio produkto pobūdžiu arba pagrindinėmis savybėmis, kaip antai jo skoniu.

63 Taigi, jeigu pagrindinėje byloje nagrinėjamas maisto produktas neturėtų skonio, kurį iš esmės lemia šampano buvimas jo sudėtyje, kaip pagrindinės savybės, galėtų būti manoma, kad pavadinimas „Champagner Sorbet“ ant šio maisto produkto išorinės ar vidinės pakuotės yra melaginga ir klaidinanti nuoroda, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punktą arba Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktą.

64 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies c punktas ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktas aiškintini taip, kad jie taikomi tiek melagingoms ar klaidinančioms nuorodoms, galinčioms sukelti klaidingą įspūdį apie atitinkamo produkto kilmę, tiek melagingoms ir klaidinančioms nuorodoms, susijusioms su šio produkto pobūdžiu arba pagrindinėmis savybėmis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

65 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009, 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį reikia aiškinti taip, kad jie taikomi tuomet, kai saugoma kilmės vietos nuoroda, kaip antai „Champagne“, naudojama kaip dalis pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios saugomos kilmės vietos nuorodos specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies.**

2. **Reglamento Nr. 1234/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 491/2009, 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį reikia aiškinti taip, kad saugomos kilmės vietos nuorodos naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios saugomos kilmės vietos nuorodos specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, yra naudojimasis saugomos kilmės vietos nuorodos reputacija, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jeigu šio maisto produkto skonio kaip pagrindinės savybės iš esmės nelemia šios sudedamosios dalies buvimas jo sudėtyje.**

3. **Reglamento Nr. 1234/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 491/2009, 118m straipsnio 2 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad saugomos kilmės vietos nuorodos naudojimas kaip dalies pavadinimo, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip antai „Champagner Sorbet“, neatitinkantis šios saugomos kilmės vietos nuorodos specifikacijos, tačiau kuriame yra šią specifikaciją atitinkančios sudedamosios dalies, nėra netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio atkūrimas, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.**

4. Reglamento Nr. 1234/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 491/2009, 118m straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad jie taikomi tiek melagingoms ar klaidinančioms nuorodoms, galinčioms sukelti klaidingą įspūdį apie atitinkamo produkto kilmę, tiek melagingoms ir klaidinančioms nuorodoms, susijusioms su šio produkto pobūdžiu arba pagrindinėmis savybėmis.

Parašai.